

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4061/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Величковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране Републике Србије- ВП Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2945/2021 од 03.11.2021. године, у седници одржаној дана 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2945/2021 од 03.11.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2945/2021 од 03.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 1557/2019 од 27.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности Основног суда у Нишу. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу по основу накнаде нематеријалне штете, услед погоршања здравственог стања исплати: на име накнаде за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара, на име накнаде за претрпљени страх 150.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности износ од 350.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 27.04.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име материјалне штете у виду разлике између исплаћене и припадајуће ренте за период од 28.07.2015.године до 31.01.2021. године, исплати износ од 1.365.293,48 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду материјалне штете у виду разлике између исплаћене и потраживаних износа ренте за период од 01.08.2012.године до 28.07.2015. године, у месечним износима као у том ставу изреке. Ставом петим изреке, обавезана је тужена

да тужиоцу на име будуће новчане ренте исплаћауе месечни износ од 30.900,24 динара, почев од 01.02.2021. године, па убудуће са законском затезном каматом од доспелости до исплате и констатовано је да се утолико мења пресуда Основног суда у Зајечару П 453/95 од 11.01.1996. године. Ставом шестим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу нкакнади трошкове парничног поступка од 348.687,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2945/2021 од 03.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставовима другом и шестом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете. По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 200. Закона о облигационим односима (који се односи на право на правичну новчану накнаду за различите видове нематеријалне штете и начин одређивања те накнаде), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем који је изражен кроз одлуке Врховног касационог суда. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.04.2017. године, а побијана вредност предмета спора (накнада нематеријалне штете) је 650.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић